

derved vanskelig at forstaa. Det kan ikke nytte den højtærede Minister at forsvare sig. De Forsikringspræmier, der paalægges ved Lov, kan man ikke paalægge Indkomstskat; det gælder ikke blot Ulykkesforsikring, men al anden Forsikring. Naar man har paabudt Ydelsen ved Lov at tegne en Forsikring, kan man ikke paalægge den Skat, thi man har unddraget Borgerne fri Raadighed over den. Jeg skal ikke gaa videre ind paa Eukeltheder. Det er jo ikke rimeligt, at det er muligt i et Øjeblik at blive enig om en Ting, der egentlig er et Udvalgsspørgsmaal, hvorom man kan tale sig rolig til Rette i et Udvalg, men ikke under Forhandlingerne i dette Ting. Dertil kommer, som gentagende betonet af den ærede Minister og det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Thomas Larsen), at dette Tidspunkt er ubelejligt til at træffe Forandringer i Loven, og denne Udtalelse maa vel antages at ramme det store Flertals Mening. Den rent teoretiske Undersøgelse af dette Spørgsmaal, som virkelig ikke er saa nem, som man synes at antage, vil man derfor sikkert ikke med Udbytte kunne foretage her. Jeg beklager, at disse Pletter paa Lovforslaget, der er talt om, ogsaa sandsynligvis ville blive staaende efter Afstemningen, men jeg glæder mig over de Udtalelser fra Ministeren om, at der er Rimelighed for en Gang at komme til Ændringer paa disse Punkter, og det glæder mig, at dette ogsaa støttes af det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds, selv om vi ikke blive enige ved denne Lejlighed. Jeg maa endnu en Gang anbefale Ændringsforslagene til Vedtagelse, idet jeg bemærker, at de af den ærede Minister omtalte Misforstaaelser paa ingen Maade ere mine.

Borghjerg: Det glæder mig, at der er et af de Ændringsforslag, der ere stillede fra vor Side, der har vundet Tilslutning hos den høje Regering. Det er ikke noget, vi ere vant til. Desto glædeligere er det. Jeg haaber derfor ogsaa, at denne Ændring vil finde Tilslutning hos det høje Ting. Den højtærede Minister erklærede, at Ordet „derhos“ i § 23 var overflødig og derfor burde udgaa, men det er mere end overflødig, det er meningsløst. Men selv om det kun var overflødig, maatte det jo være en fortjenstfuld Handling at opdage det og bidrage til, at det kunde udgaa, thi skal man en Gang i et andet Liv aflægge Regnskab for hvert overflødig Ord, man har talet, hvor meget mere for-

tjenstfuldt maa det da være at faa et overflødig Ord fjernet af en Lov. Men det nævnte Ord er, som sagt, ikke blot overflødig, det er meningsløst, idet det — som jeg før udtalte — henviser til et foregaaende Stykke, som er udstemt i det andet Ting. Man har blot glemt at lade det gaa ud. Det, at det staa der, er noget lignende som Goddag Mand — Økseskaft, eller noget lignende som: Ligervis som Løven er et grimmigt Dyr, saaledes lader ogsaa os vandre i et nyt Levned. Det er den Slags Ting, det ikke gaar an at have i en Lov. Paa dette Punkt have vi altsaa dog Haab om at kunne bidrage til at sætte vort Præg paa disse Love. Jeg kan desværre ikke tjene hverken den højtærede Minister eller Ordføreren for Flertallet i at tage de Ændringsforslag tilbage, vi have stillet. Jeg har ganske vist ikke noget Haab om, at vore Forslag blive vedtagne, men det vil gaa saaledes med de Ændringsforslag, der komme fra den Side, jeg hører til, at de ere ikke døde, fordi de falde her; de rejse sig ofte igen andesteds, paa Valgtribunerne og rundt om i Befolkningen, og vi have ikke saa sjældent set Lovforslag falde her, som have rejst sig igen senere og ere vendte sejrrie tilbage. Jeg tror ogsaa, at de Ændringsforslag, vi have stillet, indeholde Principper, som ville vise sig saa stærke, at de komme igen, selv om de endnu en Gang forkastes fra dette Tings Side.

Naar den ærede Minister anker over den urimelige Højde, som Skatteprocenten har i det af os stillede Forslag, saa synes jeg ikke, at den er saa høj; jeg synes, den er ret besked. Den Procent, $3\frac{1}{2}$, hvortil vi ere naaede, er jo ikke saa stor i Forhold til Flertallets $2\frac{1}{2}$ pCt. Men, siger den højtærede Minister, 2 pro mille i Formueskat af de højeste Indtægter er det samme som 5 pCt. af Indtægten af hele Formuen, hvis man regner med en Rente af 4 pCt. Man naar altsaa ved en Indtægt, som i det hele stammer fra meget stor Formue, op til $8\frac{1}{2}$ pCt. Men er det saa forfærdeligt? Det ærede Medlem for Sæby (Vilhelm Lassen) har henpeget paa Lande, hvor Procenten var ganske anderledes høj. Ganske vist fremhævede han dem ikke som lysende Eksempler, men tog Afstand fra dem. Jeg skal fremdeles henviser til bestaaende Skatteforhold her i Landet, idet det viser sig, at man af endogsaa ganske smaa Indtægter beregner en langt højere Skat. Ved de smaa Indtægter er man ikke bange for at lade denne høje Skat bestaa ganske uforandret til